

Sterven is aangenaam als men wel geleefd heeft.

TOT ZALIGE GEDACHTENIS VAN
JUFFROUW

Marie - Euphrasie D E T A N D

dochter van wijlen

Jan-Baptist en Rosalie VAN DER BRUGGEN

geboren te Opbrakel op 12 maart 1890 en aldaar godvruchtig overleden op 1 april 1966, gezalfd met de H. Olie en voorzien van de Pauselijke Zegen.

Ze was een trouw lid van de kongregatie van O.L.Vr. van de Derde Orde van St. Franciscus van de H. Hartbond der vrouwen en van de Boerinnegilde.

Euphrasie, werd van vrome en diep-kristelijke ouders geboren, in een achtbare familie opgegroeid, waarin levendig bewaard werd, het Geloof in Gods Voorzienigheid, het vertrouwen op Gods goedheid voor elk menskind, de liefde vooral voor die milde liefderijke God, die ze van jongst af heeft behaagd en zo vurig beminde.

De duurzame afgestorvene had ook alle gaven om aan haar medemens te behagen: eenvoudige openhartigheid, gemoedelijke inborst, een belangloze zelfvergetenheid een innig medelijden met alle lijdende mensen, vriendelijk en voorkomend voor alleen. Op het werk was ze blij en opgetogen, spaarzaam met haar tijd en ver van elk werelds gedoe en genot. Ze handelde naar de geest van het evangelie; niet begerig naar ijdele glorie, elkander niet tartend of bemijdend, maar bezielde met de genaden van de H. Geest in liefde en blijdschap, in lankmoedigheid en geduld, goedgehartig en gematigd. (Epist. Gal. 22-26)

Zij had voor Maria de tedere liefde van een kind voor zijn moeder. In de Hartbond van

Jezus vond ze haar vurigheid en was van bij de stichting een overtuigd credid. Waar het de zaak was, goed te doen, stond zij steeds zo gaarne op de bres en bracht zeer veel bij tot de luister van Gods huis. Voorwaar voor Gods glorie brandde zij dag in dag uit als een kaars, als een zuivere leli: onbladerde zij blad na blad voor Gods Tabernakel, zo stierf ze op de tocht van een vrienden ziekenbezoek, op de grote dag van O.L. Vrouw van zeven smarten na een leven vol verdiensten en goede werken als een verdokene rechtvaardige aangetrokken door Gods eeuwige liefde op de drempel van de goede week, de viering van onze verlossing en verrijzenis.

Mijn duurzame zuster Irma en broer Victor, zovele jaren zijn we samen zo gelukkig geweest, delend voortdurend elkaars lief en leed. Goddank! Daarom valt heden, zo onverwacht, onze scheiding zo pijnlijk. Doch het volmaakt geluk bestaat slechts Hierboven, waar ik voortaan zoals wel eer, nu een engel van goedheid zal zijn. We scheiden zonder afscheid. Dank om al uw liefde, moed en vertrouwen. Voor alles. God lone het U mild.

Bemide familieleden, kennissen, medeleden van onze genootschappen, de Heer vergoede U wat ik op aarde niet vermocht te doen. Blijven we verenigd in gebed en offer. God zegene en beware U.

Onbevlekt Hart van Maria, wees voor mij de deur van de Hemel!

De families DETAND en VANDERBRUGGEN,

DANKEN U

voor Uw deelneming in rouw en gebeden.

Uitg. S. Gyselinck, Opbrakel